

7. Chiar dacă motivele Tribunalului criticate mai sus trebuie apreciate împreună, acestea nu pot justifica concluzia că transferul constituie un ajutor nou.

(¹) Decizia Comisiei din 22 iunie 2006 privind finanțarea ad hoc a radiodifuziunilor publice din Țările de Jos C 2/2004 (ex NN 170/2003), (JO 2008, L 49, p. 1)

(²) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Ragusa (Italia) la 7 martie 2011 — Procedură penală împotriva lui Mohamed Ali Cherni

(Cauza C-113/11)

(2011/C 238/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Ragusa

Partea din acțiunea principală

Mohamed Ali Cherni

Prin Ordonanța din 26 mai 2011, Curtea de Justiție a dispus radierea cauzei.

Acțiune introdusă la 17 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-236/11)

(2011/C 238/06)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Soulay și D. Recchia, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin aplicarea regimului special conceput pentru agențiile de turism și atunci când serviciul turistic este vândut unei alte persoane decât călătorul, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 306-310 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (¹);

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că aplicarea de către Republica Italiană a regimului special pentru agențiile de turism, în măsura în care

nu se limitează la serviciile prestate călătorilor, astfel cum prevede directiva, ci se extinde și la operațiunile realizate între agenții de turism, încalcă reglementările în materia TVA-ului.

(¹) JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administratif de Rennes (Franța) la 23 mai 2011 — Martial Huet/Université de Bretagne occidentale

(Cauza C-251/11)

(2011/C 238/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administratif de Rennes

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Martial Huet

Pârâtă: Université de Bretagne occidentale

Întrebările preliminare

În cazul în care statul decide să reinnoiască angajarea unui agent recrutat anterior în cursul unei perioade de șase ani cu contract pe durată determinată, obligația de a recurge la un contract pe durată nedeterminată prevăzută la articolul 13 din Legea din 26 iulie 2005 implică în mod necesar, în raport cu obiectivele Directivei 1999/70 din 28 iunie 1999 (¹), preluarea în mod identic în noul contract a clauzelor principale ale ultimului contract încheiat, în special cele referitoare la denumirea postului și la remunerație?

(¹) Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 26 mai 2011 — SC Gran Via Moinești Srl/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

(Cauza C-257/11)

(2011/C 238/08)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SC Gran Via Moinești Srl

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF),
Administrația Finanțelor Publice București

Întrebările preliminare

1. Achiziționarea unor construcții supuse demolării, împreună cu o suprafață de teren, în vederea edificării unui complex rezidențial pe respectiva suprafață de teren, de către o societate comercială plătitoare de TVA, poate reprezenta o activitate premergătoare, respectiv o cheltuială de investiție pentru realizarea complexului rezidențial, pentru a beneficia de deducerea TVA aferent achiziționării construcțiilor, în raport de dispozițiile art. 167 și 168 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ din 28 noiembrie 2006, privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată?
2. Demolarea construcțiilor supuse demolării, achiziționate împreună cu suprafața de teren, în vederea edificării unui complex rezidențial pe respectiva suprafață de teren, este supusă ajustării TVA aferent achiziționării construcțiilor, în raport de dispozițiile art. 185 alin. 2 din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată (JO L 347, p. 1, 09/vol.3, p. 7).

Acțiune introdusă la 26 mai 2011 — Comisia Europeană/Regatul Danemarcei

(Cauza C-261/11)

(2011/C 238/09)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal, N. Fenger, în calitate de agenți)

Pârât: Regatul Danemarcei

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin introducerea și menținerea legislației privind impozitarea imediată în momentul ieșirii a transferurilor de active ale companiilor către alte state membre, în timp ce transferurile similare de active realizate în Danemarca nu sunt impozitate, Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 TFUE și al articolului 31 din Acordul privind SEE;

— obligarea Regatului Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În temeiul legislației fiscale daneze, transferul activelor unei întreprinderi în vederea utilizării în afara Danemarcei este considerat drept o vânzare și este impozitat în consecință, în timp ce se consideră că o întreprindere din acest stat își încetează activitatea numai în momentul în care activele respective sunt vândute efectiv. Astfel, o întreprindere care transferă active între mai multe centre de activitate din Danemarca nu este impozitată pentru valoarea acestor active în legătură cu un astfel de transfer. Totuși, în cazul în care aceeași întreprindere transferă active către un centru de activitate fix situat în afara Danemarcei, aceasta va plăti imediat impozitul pe valoarea activelor ca și cum activele ar fi fost vândute.

În opinia Comisiei, diferența de tratament constituie un obstacol în calea libertății de stabilire, contrar articolului 49 TFUE. Comisia nu pune la îndoială capacitatea Danemarcei de a aplica un impozit pe plusvaloarea de care beneficiază o întreprindere atunci când este stabilită în Danemarca. Totuși, Comisia consideră că împrejurările pe baza cărora ia naștere datoria fiscală trebuie să fie aceleași, respectiv realizarea unui activ sau a unui factor care poate conduce la modificarea amortizării, indiferent dacă activele vizate sunt transferate în străinătate sau rămân în Danemarca.

În opinia Comisiei, nu există niciun motiv pentru aplicarea imediată a unor impozite pe plusvaloarea nerealizată în momentul transferului activelor din Danemarca în alt stat membru dacă un astfel de impozit nu există în situații naționale echivalente. Cu toate acestea, Regatul Danemarcei ar putea determina valoarea plusvalorii nerealizate pe care consideră că o poate impozita, fără ca aceasta să implice colectarea imediată a impozitelor sau respectarea unor condiții ulterioare pentru amânarea plății acestora.

Recurs introdus la 3 iunie 2011 de Viega GmbH & Co. KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 24 martie 2011 în cauza T-375/06, Viega GmbH & Co. KG/Comisia Europeană

(Cauza C-276/11 P)

(2011/C 238/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Viega GmbH & Co. KG (reprezentanți: J. Burrichter, T. Mäger și M. Röhrig, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană